

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut av den 3 maj 2005 rörande statligt stöd nr 382/2004 – Frankrike, ⁽¹⁾ i vilket det slås fast att det stöd som de franska myndigheterna beviljat för uppförandet och driften av ett bredbandsnät för telekommunikationer i Limousin (DORSAL) inte utgör statligt stöd.

Till stöd för talan anför sökanden flera grunder som avser att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts och att gemenskapsrätten har åsidosatts.

Vad beträffar åsidosättandet av väsentliga formföreskrifter hävdar sökanden att kommissionen kränkt sökandens processuella rättigheter genom att den med orätt avstod från att inleda det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG och i artikel 6 i förordning nr 659/99, ⁽²⁾ vilket skulle ha gett sökanden, i egenskap av berörd part, möjlighet att lämna synpunkter innan kommissionen fattade sitt beslut.

Som första grund, vilken avser att gemenskapsrätten har åsidosatts, anför sökanden att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den ansåg att åtgärden i fråga inte innehöll något inslag av stöd, på grund av att stödet hade beviljats i samband med ersättning för allmännyttiga tjänster, och att de kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark3 var uppfyllda i detta fall.

Sökanden angriper även det omtvistade beslutet till den del som bredbandstjänster anses utgöra allmännyttiga tjänster, trots att definitionen av allmännyttiga tjänster på telekommunikationsområdet, enligt direktivet om samhällsomfattande tjänster, endast avser smalbandstjänster.

Sökanden hävdar vidare att, även om skyldigheterna i fråga skall anses omfattas av ett uppdrag att utföra allmännyttiga tjänster, vilket dock inte är fallet, kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att anse att det i staden Limoges saknades privata initiativ och konkurrens. Sökanden hävdar även att det förfarande som användes för att välja ut den aktör som skulle ansvara för utförandet av en tjänst som påstås vara av allmänt intresse inte gjorde det möjligt att välja ut den sökande som kunde tillhandahålla tjänsten till lägsta kostnad för samhället. Sökanden anser att det offentliga stödet i förevarande fall, såvitt avser staden Limoges, under alla omständigheter inte kan anses motiverat som ersättning för att utföra en allmännyttig tjänst, och domen i målet Altmark är därför inte tillämplig.

Som andra grund anför sökanden även att det förekommit väsentliga oegentligheter under förfarandet i samband med delegeringen av uppdraget att utföra den allmännyttiga tjänsten som medfört ett åsidosättande av likabehandlingen av de potentiella sökandena till en delegering av den allmännyttiga tjänsten.

Sökandens sista grund avser att motiveringen är bristfällig, genom att kommissionen inte förklarade varför den bedömde regionen Limousin i sin helhet, utan att beakta de specifika förhållandena i tätorterna, vilka – som exempelvis staden

Limoges – utgör verkliga konkurrensområden i regionen, eller varför den, i det omtvistade beslutet, inte vid något tillfälle nämnde sökandens nät i Limoges.

⁽¹⁾ K(2005) 1170 slutlig 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s.1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 september 2005 av Frankrike

(mål T-370/05)

(2005/C 315/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (Paris, Frankrike) [ombud: G de Bergues, A, Colomb, agents]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (2005) 2756 slutlig av den 20 juli 2005 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställda av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), i den del det i beslutet fastställs att beloppet 13 519 122,05 euro skall undantas från gemenskapsfinansiering, genom en rättelse avseende fastställande av områden som har rätt till stöd för omstrukturering och omställning av vinodlingar för budgetåren 2001-2003,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet som är föremål för denna talan har kommissionen beslutat om avslutande av sökandens räkenskaper inom vinsektorn avseende ett belopp som motsvarar det belopp som skall undantas från gemenskapsfinansiering med anledning av dels en rättelse avseende överskridande av nyplanteringsrätter, dels en rättelse som kommissionen utförde mellan de områden som hade förklarats berättigade till stöd för omstrukturering/omställning av Frankrike och de områden som ansågs berättigade till sådana stöd av kommissionen för produktionsåren 2000-2001 och 2001-2002. Endast det aktuella beslutets andra del, avseende rättelsen på grund av avvikelserna beträffande områdena, ifrågasätts av sökanden.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden två grunder. Genom den första grunden gör sökanden gällande att kommissionen har tillämpat artikel 7.4 i förordning 1258/99⁽¹⁾ felaktigt, eftersom den varken har visat att den franska regeringen har åsidosatt gemenskapsbestämmelserna avseende beräkningen av stödet för omstrukturering och omställning av vinodlingar eller att den beräkningsmetod som den franska regeringen har använt har skadat gemenskapsbudgeten.

Den andra grunden som sökanden gör gällande avser otillräcklig motivering, eftersom det varken framgår av det ifrågasatta beslutet vilka regler som kommissionen anser skall tillämpas på de icke uppodlade områdena som skall beaktas i vid beräkningen av stödet eller tydligt förklaras varför en finansiell korrigering på 10 % av stöden för omstrukturering och omställning av vinodlingar har tillämpats.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik, EGT L 160, 26.6.1999, s. 103-112.

Talan väckt den 5 oktober 2005 – Giant (China) Co. Ltd mot Europeiska unionens råd

(mål T-372/05)

(2005/C 315/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Folkrepubliken Kina)
(ombud: P. De Baere)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1095/2005⁽¹⁾ av den 12 juli 2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar med ursprung i Socialistiska republiken Vietnam och om ändring av förordning (EG) nr 1524/2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina i den del den avvisar sökandens ansökan om marknadsekonomisk status med åsidosättande av artikel 2.7 b i förening med artikel 2.7 c i rådets förordning nr 384/96

(grundförordningen), åsidosätter artikel 11.10 i grundförordningen, avslår sökandens begäran om att anti-dumpningsavgifter inte skall räknas av från det konstruerade exportpriset samt åsidosätter artikel 253 EG i det motivering saknas,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett aktiebolag bildat enligt kinesisk rätt som huvudsakligen tillverkar cyklar och delar till cyklar, vilka exporteras till gemenskapen. Eftersom sökanden påverkas av de ifrågasatta rättsakterna ansökte bolaget om marknadsekonomisk status (MES) hos kommissionen. Sökanden ingav också frågeformulär i en anti-dumpningsundersökning och kontaktade kommissionen avseende ett flertal frågor.

Sökanden motsätter sig förordningen, i första hand genom att bestrida avslaget på dess ansökan om MES. Enligt sökanden var orsaken till att dess ansökan om MES avslogs att sökanden, på grund av ett system med exportlicenser, inte ansågs fatta beslut om pris och kvantitet som svar på marknadssignaler och utan något större statligt inflytande. Sökanden hävdar att artikel 2.7 b i grundförordningen skall tolkas så att MES skall beviljas om marknadsekonomiska förhållanden råder i ett visst fall oaktat förekomsten av nationell lagstiftning eller förfaranden som inte överensstämmer vad som är fallet i en marknadsekonomi. Eftersom sökandens speciella situation inte berörs i den ifrågasatta förordningen anser denne att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning vilket innebär ett åsidosättande av artikel 2.7 b. Sökanden åberopar även åsidosättande av artikel 253 EG eftersom motivering för att avslå MES enligt sökanden saknas i den ifrågasatta förordningen.

Sökanden motsätter sig även avslaget på ansökan om att anti-dumpningstullen inte skall räknas av från det konstruerade exportpriset som en kostnad mellan import och försäljning i enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen. Sökanden anser att rådet felbedömt rättsläget genom att anse att det inte skett någon förändring i återförsäljningspriset och senare i försäljningspriset i förhållande till sökandens exportpriser såsom de fastställts i tidigare undersökning. Enligt sökanden hade inget exportpris fastställts i de tidigare undersökningarna. Sökanden anser vidare att det enligt artikel 11.10 inte krävs att förändringen skall beräknas i förhållande till det exportpris som fastställts i tidigare undersökningar.

(¹) EUT L 183, s. 1